

до тамъ, щото цѣлы шесть дена ся ругалъ съ тѣла-та на умрѣлы-ты св. мѣченици, на чякъ тогава гы изгорили и хвърлили пепела имъ въ Ронъ, за да не могатъ ужъ да въскрѣснатъ вече въ бѣдѣщия животъ.

§. 19. Гръмоносный Легеонъ.

Това гоненіе ся прѣсѣкло най-послѣ отъ извърѣдныя случий на тѣй нарѣченны Гръмоносенъ Легеонъ (174 г.). При прѣдѣли-ти на днешнѣхъ Бохеміѣхъ, Римска-та войска ся бѣше спришила отъ Кварды-ты, Маркоманы-ты и нѣкои други още Германскы племена тѣй стегнѣто, щото цѣлы пять дена умираше за капкѣхъ водицѣхъ, като не можаше на никадѣ да намѣри нити капчицѣхъ, та да си пораскваси уста-та. Тогова Христиани-ти, что служяхъ въ тѣзи войскѣхъ, уповаючи на Бога, колѣничили и му ся помолили да имъ прати или покаже на нѣкадѣ водѣхъ, и веднага рукижлъ отъ небе-то такъвъ буенъ дѣждъ, щото нѣсамо сичкы ся напили и дошли на себе си, ами имъ пропѣдилъ и неприятели-ти. Тѣ ся испоплашили отъ настанѣлыя съврѣменно грѣмъ и грѣмотевици, что непрѣстанно падахъ и трещяхъ, та избѣгали до единъ. Императоръ-тъ — Марко-Аврелій за да ся не забравя това чудесно събѣтіе, тогава нарѣкълъ онази войскѣхъ Гръмоносенъ Легеонъ, и въ сѣще-то врѣмя заповѣдалъ да не ся гонять вече Христиани-ти.

§. 20. Гоненіе въ царуваніе-то на Септимъ-Севера, Максимина и Деція Траяна. Св. Григорій Неожесарійскый и Св. Александръ Команскый.

Комодъ, сынъ-тъ на Марка-Аврелія (180—192) търпѣше Христианы-ты; тѣй сѣще и Септимъ-Северъ (193—211), кой-то чудесно билъ исцѣренъ въ болестъ-тѣхъ си отъ единъ Христианинъ, най-напрѣдъ былъ снисходителенъ камъ тѣхъ. Нѣ послѣ отъ страхъ да сѣ не повдигнѣтъ пакъ Іудей-ти, съ кои-то сливаше и Христианы-ты, и кои-то что-годѣ ся бѣхъ поусилили, запрѣтилъ строго, да не може никой вече да става изново ни Христианинъ, ни Іудейинъ; а послѣ малко-по-малко запрѣщеніе-то му ся обрѣжло въ гоненіе и на оныя, кои-то отъ напрѣдъ вече си бѣхъ Христиани. То бѣше най-силно въ Египетъ и Картагенъ, дѣто Христиани-ти вече зѣли да мислятъ, че сѣ настанѣли — врѣмена-та на Антихриста. Въ него тамъ пострадали — Оригеновы баща, Леонидъ и дѣвица Потамина; въ Картагенъ — пакъ Перпетуя и Фелицитата.